

Kázeň z evanjelických večerných Služieb Božích, Bratislava (Nový kostol),
utorok, 23. 8. 2022, 18.00 h, ES 336, 363, 411, Žalm 67, 2 – 8, Antifóna 86

Matúš 6, 11: (Otče náš) „*Chlieb náš každodenný daj nám dnes!*“

Milí bratia a milé sestry!

Modlitba Pánova má dve časti. Prvá sa sústreďuje na Božie veci. Na prosby, aby sa vo svete presadzovalo to, čo je Božie – posvätenie Božieho mena, príchod Božieho kráľovstva, aby sa diala sa Božia vôľa. **Druhá časť**, ktorá sa začína prosbou o chlieb, **sa sústreďuje na to, čo my potrebujeme k šťastnému životu.**

Druhá časť je **prosbou o prežitie počas provizória, kým sa naplno uskutoční to, o čo prosíme v prvej časti modlitby Otče náš:** príchod Božieho kráľovstva, posvätenie Božieho mena a presadenie sa Božej vôle vo svete. Keď sa toho dočkáme, nebudú už ďalšie prosby potrebné. Zatiaľ však môžeme z toho zažiť iba „**ochutnávky**“. Preto sa modlíme o prežitie v tomto provizóriu, kým naplno príde Božie kráľovstvo.

Zrejme **najdôležitejšia modlitba, ktorú by mali deti vedieť – ktorú by rodičia mali naučiť svoje deti, je modlitba pred jedlom.** Nie len v tom zmysle, aby deti boli schopné odrecitovať riekanku (napr. Príď Ježiši, drahý hosti...) či odspievať pesničku pred jedlom (napr. Všetko, čo treba, Boh nám dá...), ale **aby deti pochopili, že keď máme čo jesť, je to dar.** Aby si dokázali vo chvíli pred jedením aspoň trochu

predstaviť dlhú cestu jedla na náš stôl. To pre ľudí v meste a generácie žijúce v pomernom blahobyte, môže byť problém. Platí však, že práve **z vďačnosti vyrastá viera** a tiež, že **viera pomáha byť vďačným. Máme byť za čo vďační!** Nebeský Otec je darcom pokrmu a nápoja.

Biblické rozprávanie o raji je celkom iné ako mytologické príbehy iných starovekých národov. Ich panovníci a božstvá si všetko najlepšie ponechávali pre seba. Do ich areálov nemal prístup nik a to pod trestom smrti. **Úplný inakší je Hospodin!** Vysadil záhradu v Édene s hojnosťou životodarnej vody, s jedinečným bohatstvom – zlatom a drahokamami, s balzomom krásnej vône a ovocnými stromami všetkého druhu, vrátane najcennejšieho – stromu života. **A to všetko Stvoriteľ ponúkol nám, svojim stvoreniam** (1. Mojž. 2, 8 – 16). **Máme prajného Boha, vskutku nesebeckého Otca v nebesiach.**

Slovám: (Otče náš) *Chlieb náš každodenný daj nám dnes!* inak rozumie solidárny človek a inak ten, kto je egoisticky uzavretý do seba. Na milionára Rotschilda sa raz obrátil žobrák a vraví mu: Pane, už niekoľko dní som nejedol. Rotschild mu odvetil: Musíte sa do jedla viac nútiť. Prosbu: *Chlieb náš každodenný daj nám dnes!* inak vyslovuje chudobný – ktorý nevie, či bude mať zajtra čo do úst, a inak bohatý. **Slovičko nám** v tejto prosbe **pripomína núdzných** v našom svete. **Diakonickú úlohu cirkvi.** Veď volať ľudí

k radosti z evanjelia, no nevšímať si ich biedu, ignorovať to, čo im v radosti bráni, by bolo cynické. Nezabúdajme na slová Pána Ježiša učeníkom: „**Vy im dajte jesť**“ (Marek 6, 37). Ani na to, že keď sa so svojím pokrmom delíme – ako chlapec, ktorý dal svojich 5 chlebov a 2 rybičky Pánovi Ježišovi (Ján 6, 9) – uvidíme Božiu moc. **Ježiš** sa nestará o nás na spôsob: Stolček prestri sa, ale **tkp. uvaril jedlo pre zástup z toho, čo Mu ľudia priniesli**. Prví kresťania sa vedeli rozdeliť o chlieb, starali sa o núdznych. Tiež o siroty a vdovy, ktoré v onej dobe nemali šancu na podporu zo štátnych zdrojov, ako je to dnes.

Chlieb náš každodenný je súhrnný pojem pre to, čo potrebujeme na prežitie: pokrm, nápoj, odev, obuv, miesto na bývanie, rodinu, dobrú vrchnosť, príhodné počasie, mier, zdravie... O to všetko Boha smieme a máme prosiť i ďakovať Mu za to. Bolo by málo prosiť Boha, aby dal hladným chlieb, veď On nám dal zdroje, s ktorými – ak ich budeme múdro využívať – môžeme nasýtiť mnohých. Takže: **Otče nebeský, daj hladným chlieb a nám sýtim, daj hlad po spravodlivosti, aby sme vedeli správne naložiť s tým, čo si nám zveril.** Iste, žijeme vo svete porušenom hriechom. Ani Pán Ježiš nenasýtil a neuzdravil všetkých. **Prosba Chlieb náš každodenný daj nám dnes!** však **má pohnúť predovšetkým nami.**

V modlitbe *Chlieb náš každodenný daj nám dnes!* prosíme aj, **aby nás Pán Boh ochránil nenásytnosťou, dal nám to základné, čo potrebujeme.** Symbolom toho je chlieb, nie nutella či marcipán.

Chlieb náš každodenný daj nám dnes! znamená: Otče, **ochráň nás pred pokušením hromadiť, hľadať zabezpečenie a istotu v tom, čo máme v peňaženke, chladničke, špajzi a na liste vlastníctva.** Pomôž mi radovať sa z toho, čo mám. Veď *nie samým chlebom bude človek žiť, ale každým slovom, ktoré vychádza z úst Božích* (Matúš 4, 4).

Chlieb náš každodenný daj nám dnes! je teda **prosba aj o potravu pre našu dušu, o podnety na premýšľanie, o posilnenie viery,** o chvíle, keď ma osloví nejaký text z Biblie – stane sa mi živým Božím slovom. Podnieti ma uvažovať: Za čím sa ženiem? Nestrácam vnímavosť? **Nekorodujem duchovne? Čím sýtim svoju dušu? Je Kristus aj mne chlebom života?** Alebo si vystačím s televíziou a sociálnymi sieťami? Napr. pre bohatého mládenca boli slová Pána Ježiša nestráviteľné. Božiu múdrosť, odvahu premáhať strach a opustiť škodlivú rutinu, potrebujeme ako denný chlieb.

Chlieb náš (nie chlieb môj), je pripomenutím, že **to nie je len môj chlieb. Podľa možnosti by človek nemal jesť sám. V nebi sám jesť určite nebude.** Prosba o chlieb je aj odkazom na krásnu budúcnosť, keď budeme môcť jesť a piť s Pánom

Ježišom v plnosti Božieho kráľovstva. V súčasnosti smieme niečo z toho ochutnať vo Večeri Pánovej. V modlitbe o chlieb je však aj prosba: **Pane, pozvi ma – nás na svoju nebeskú hostinu, kde budeme jesť s Tebou – v Tvojej blízkosti.** Amen.

Použitím viacerých prameňov: Martin Šefranko, evanjelický a. v.

farár